

[Anden næstformand]

te forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af:

Forslag til lov om ophævelse af lov om ændring af gebyrerne for kongelige bevillinger m.v.

(Lovforslag nr. L 26. Fremsat 10/10 80. Første behandling 21/10 80. Betænkning 11/11 80).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlige indsamlinger.

(Lovforslag nr. L 27. Fremsat 10/10 80. Første behandling 21/10 80. Betænkning 11/11 80).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hanen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om statsligt indskud i Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S.

(Lovforslag nr. L 19. Fremsat 9/10 80. Første behandling 17/10 80. Betænkning 14/11 80).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Lawaetz (FP):

Det er ikke for at sinke forhandlingerne, men jeg har måske lov til at sige, at spørgsmålet om de 50 mill. kr. kan være lige så vigtigt som helligdagsloven. Jeg tillod mig at sige ved første behandling, at i princippet gik fremskridtspartiet imod dette lovforslag ud fra det, at skatteyderne skal betale et sted mellem 20 og 25 mill. kr. i rentetab ved gennemførelse af denne lov.

Nu er det nok sådan, at der er et udtalt flertal, i hvert fald et mindre flertal, for at

[Lawaetz]

give disse penge ud. Det har været bragt på bane, hvordan de skulle gives ud, og herunder har der været en debat om, hvorvidt Dansk Håndværks Finansieringsselskab A/S skulle have 10 mill. kr. af de 50 mill. kr. Herom har SF stillet et ændringsforslag.

Jeg vil gerne sige, at vi har sympati for, når pengene skal deles ud, at man sikrer sig, at også denne hårdt trængte håndværksgruppe og den mindre industri skulle have en andel i dem, men jeg har forstået på industriministeren, at det rent teknisk og juridisk vanskeligt kunne lade sig gøre.

SF har stillet ændringsforslag nr. 2, hvor der står, at man i stedet for 150 mill. kr. bevilger 140 mill. kr., og hermed har man stillet i udsigt, at der var sparet 10 mill. kr., som industriministeren måske ved senere lejlighed kunne give ud. SF har imidlertid ikke alene stillet dette ændringsforslag. Man har flettet det ind i en større ændring af loven. Til sidst har man nok begået en fejl i al sin velvillighed, nemlig at man har blandet praktikpladser ind i det. Det tror jeg ikke er videre praktisk, for der kunne jo være virksomheder, der udmærket kunne få et lån, men som var helt uegnede til at uddanne lærlinge. Så dér tror jeg SF har rodet tingene lidt sammen.

Jeg vil gerne støtte mig til, at industriministeren har udtalt, at han ser med stor velvilje på den fremtidige udvikling indefra for håndværkets nye finansieringsinstitut. Det betyder vel - hvis industriministeren igen skal dele nogle penge ud - at så ser han med velvilje på det.

Rahbæk Møller (SF):

Til hr. Lawaetz skal jeg sige, at der selvfølgelig kan være virksomheder, der er berettigede til at modtage lån uden at kunne stille praktikpladser til rådighed. Det har vi taget højde for i ændringsforslaget.

Jeg skal kort begrunde de ændringsforslag, vi har stillet. Ændringsforslagene nr. 1-4 går på samme problemstilling, nemlig forholdet mellem de store industrivirksomheder repræsenteret ved Industrirådet på den ene side og de mindre industrivirksomheder og håndværket repræsenteret ved Håndværksrådet på den anden. Det er en velkendt kendsgerning, at netop den mindre industri udgør ryggraden i dansk erhvervsstruktur, og det er nødvendigt, at den får rimelige vilkår.

Der er imidlertid en række faktorer, der gør livet tungt netop for disse mindre virksomheder. Det kan nævnes, at centraliseringen af banker og sparekasser har gjort deres finansieringsvilkår vanskelige. Det kan også nævnes, at de statsubsidierede låneordninger fortrinsvis administreres af Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk, som på trods af navnet specielt tilgodeser de større virksomheder. Det drejer sig om K-lånene, der nu forhøjes til 1 mia kr. for industriens vedkommende, og det drejer sig om EM-lånene, hvor den samlede ramme er 400 mill. kr., som nu foreslås forhøjet med 50 pct.

I den sammenhæng spiller de specielle håndværkslåneordninger en forholdsvis beskeden rolle. Derfor har håndværket oprettet sit eget finansieringsinstitut. Ændringsforslaget går ud på, at dette institut modtager en beskeden del af det statslige nyindskud til EM-låneordningen, nemlig 10 mill. kr. ud af det samlede beløb på 50 mill. kr. Jeg skal tilføje, at ændringsforslaget dækker et ønske fra Håndværksrådets side. Jeg vil mene, at det er en simpel retfærdighedshandling, og jeg vil godt udtrykke min undren over, at de partier, der sædvanligvis optræder som håndværkets forsvarere, i denne sag har valgt at støtte Industrirådet.

Ændringsforslag nr. 5 handler om praktikpladser til EFG-elever. Det er en af samfundets skandaler, at tusinder af unge, der ønsker at få en faglig uddannelse, ikke kan få den på grund af manglende praktikpladser. Det er endnu mere vanvittigt, at samme erhvervsliv, som ikke har kunnet skaffe disse praktikpladser, samtidig efter eget udsagn står og mangler faglært arbejdskraft. Det er naturligvis i nogen grad tilfældigt, at kravet om, at virksomheder skal stille et rimeligt antal praktikpladser til rådighed for at kunne få offentlig støtte, netop er knyttet til EM-låneordningen, men vi mener, at staten skal bruge sin indflydelse, hvor som helst den har nogen, til at få dette problem løst.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale tinget at vedtage ændringsforslagene.

Alfred Hansen (DR):

Jeg må sige, at SF har været meget lærvillige. Jeg erindrer, at da de i december sidste år gik imod socialdemokratiets forslag om en ØD-ordning, fik de ganske kort tid efter en

[Alfred Hansen]

slags irettesættelse af Hardy Hansen fra SiD, som stillede i udsigt, at man ville overveje i SiDs ledelse, om man fortsat skulle give tilskud til SF, når SF ikke ville stemme for socialdemokratiets ØD-forslag. Det var et klassisk eksempel på, i hvilken afhængighed en modtager kommer af givener.

Lærvillige, som SF ofte har givet dokumentation for at de er, har de nu stillet i udsigt, at hvis erhvervslivet vil have statsstøtte, må det til gengæld gøre noget for samfundet, nemlig stille praktikpladser til rådighed for EFG-elever.

Jeg er enig i, at der er et stort problem vedrørende praktikpladser. Jeg vil også gerne deltage i en intens drøftelse om løsning af disse problemer. Jeg mener imidlertid ikke, det hører hjemme i dette forslag. Men jeg synes nok, dette er tankevækkende for dem, der stadig væk tror på, at det er en god udvikling i et samfund. Jeg mener, det er tegn på et sygt samfund, når erhvervslivet skal være afhængigt af statskassékroner.

Da retsforbundet agter at stemme imod lovforslaget ved tredje behandling, vil vi også stemme for de ændringsforslag, som går på, at der skal bruges færre skatteyderkroner. Derfor agter vi at stemme for ændringsforslag nr. 2, men vil stemme imod de andre 4.

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg skal takke for en meget bred tilslutning til lovforslaget. Jeg skal henvise til de synspunkter fra min side, der er optrykt i betænkningen, og i øvrigt afvise ændringsforslagene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes, idet 8 stemte for, 94 imod; 4 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 og 4 samt ændringsforslag nr. 1 angående titlen

forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5

forkastedes, idet 8 stemte for, 97 imod; 4 stemte hverken for eller imod.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond.

(Lovforslag nr. L 20. Fremsat 9/10 80. Første behandling 17/10 80. Betænkning 13/11 80).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Lawaetz (FP):

Forudsætningen for lovgivningen om eksportgaranti var oprindelig, at ordningen skulle hvile i sig selv, forstået derhen, at staten stillede garantien, men at en garanti præmie betalt af brugerne skulle dække udgifterne. Jeg må medgive, at det omtrent er lykkedes, idet der indtil nu kun har været et tab på godt 9 mill. kr. Imidlertid har udgifterne været stigende, og det er vores opfattelse, at det fortsat er rimeligt, at ordningen hviler i sig selv, idet man her sparer en udgift. Det drejer sig om så små garanti præmier, at jeg også tror, at brugerne, erhvervslivet, kan være tjent med at betale den smule mere.

Præmierne har hidtil ligget fra 0,3 til 0,8 pct., og de skulle forhøjes med 35 pct., for at ordningen kunne hvile i sig selv, så vidt man